

тамъ свой си градецъ. Тамъ тии ся скарали, на чие имя да нарежѣтъ града; кога ся прѣчкали Ромулъ убилъ Рема, и нареклъ града на имя-то си. (Римъ латинскы *Рома*). Основание-то на Римъ, както мыслять, было свършено на 753 год. прѣди Хр.

Ромулъ, за да уголѣми града си, на радо сърдце прибиралъ при себе бѣжанци и испжденници отъ латинскы-ты и этрусскы-ты градове, и зель да заселява съ тѣхъ другы-ты бърда. Римъ былъ тогава купове просты колибы, направлены отъ глиня, и покры-ты съ тростикъ или съ сламя. Скоро той зель да ся обогатява отъ сполучны-ты войны и налитания възъ близосѣдны-ты народы, слѣдъ които Римляне-ти ся врыщали нагробени съ голѣмъ обирѣ. Тии, за да си имжѣ жены, грабили момы отъ близосѣды-ты си. Едно прѣдание приказва, че еднажъ Ромулъ нагласилъ войнишки игры, и приканилъ близосѣды-ты си съ жены и дщери; нѣ отгорѣ на игры-ты Римлянети ся хвърлили възъ гостие-ты си, и имъ отняли жены-ты. Повече-то гостие были Сабиняне, та затова това събытие е познато подъ имя *грабнованіе на Сабинянки*. Наскърбени-ти мжже и бащи послѣ дошли съ войскъ; нѣ грабнжты-ты жены веке навикнжли съ римскы-ты си мжже, та склонили и двѣтъ страны да ся прѣговорять; слѣдъ което Сабиняне-ти, що были дошли, ся заселили въ Римъ.

Ромулъ глядалъ да обыколи себеси съ бѣлѣзы на царско достоинство. Така, кога той ся явявалъ на народа, прѣдъ него вѣрвали дванадесять ликтори, и всякой носилъ по врьскъ прѣтѣ съ сѣкыръ заврѣнъ въ тѣхъ; по бѣлѣгъ царскый тии тутакси наказвали виновници-ты. По-напоконъ, Ромулъ нарядилъ сборъ (сѣвѣтъ) отъ старѣйшины или *сенашѣ*, и постояннж конницъ отъ нѣколко стотинъ вѣсѣдници; останжли-ти Римляне съставили пѣшиж войскъ.

Вторый римскый царь *Нума Помпиль* былъ избранъ изъ сабинскый царскый коренъ. Той напротивъ не былъ като Ромула суровъ и войникъ, а былъ много миролюбивъ и набоженъ; направилъ въ Римъ молитвенници (алтары) и храмовѣ, нарядилъ вѣроисповѣдны